

عنوان مقاله:

توانش ارتباطی بینافرهنگی در کلاس های آموزش زبان فارسی: دیدگاه فارسی آموزان غیرایرانی

محل انتشار:

فصلنامه تحقیقات فرهنگی ایران، دوره 17، شماره 1 (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 34

نویسندگان:

امیررضا وکیلی فرد - دانشیار آموزش زبان فارسی به غیرفارسی زبانان دانشگاه بین المللی امام خمینی (ره).

الهام عباسی جوکندان - کارشناس ارشد آموزش زبان فارسی به غیرفارسی زبانان. دانشگاه بین المللی امام خمینی

خلاصه مقاله:

درک فرد از فرهنگ های جدید و هم چنین فرهنگ خود، نقش مهمی در موفقیت فرد در یادگیری زبان مقصد دارد. مسئله این است که مشخص نیست در کلاس های آموزش زبان فارسی به غیرفارسی زبانان، چگونه و به چه میزان به آموزش جنبه های فرهنگی برای گسترش توانش بینافرهنگی فارسی آموزان پرداخته می شود. هدف این پژوهش بررسی دیدگاه های فارسی آموزان غیرایرانی در مورد آموزش فرهنگ و توانش ارتباطی بینافرهنگی است. این پژوهش که یک مطالعه کمی است، به روش میدانی و با استفاده از پرسشنامه اعتبارسنجی شده به دست آمده است و با استفاده از نرم افزار اس پی اس اس مورد واکاوی قرار گرفت. نتایج نشان می دهد فارسی آموزان بر این باورند که مدرسان سطح مهارت های زبانی آنان را در یادگیری زبان فارسی افزایش می دهند تا بتوانند زبان فارسی را برای اهداف علمی استفاده کنند، ولی میزان انگیزه بخشی مدرسان برای آموزش زبان فارسی چندان رضایت بخش نیست. فارسی آموزان، به دلیل زندگی در کشور ایران، تا حد زیادی با کشور، فرهنگ و مردم ایران و زبان فارسی آشنا هستند. اما آنان از مدت زمان اختصاص یافته به آموزش فرهنگ و پرداختن به توانش ارتباطی بینافرهنگی در کتاب های آموزش زبان فارسی به غیرفارسی زبانان رضایت چندانی ندارند. از یافته های این پژوهش چنین می توان نتیجه گرفت که مدرسان فارسی آموزان را برای یادگیری زبان فارسی تشویق نمی کنند و نیز اطلاعاتی را در مورد شرایط تاریخی، جغرافیایی و سیاسی فرهنگ ارائه نمی دهند. که کلاس های درسی زبان فارسی نیازمند صرف وقت بیشتری به اهداف بینافرهنگی است تا فارسی آموزان بهتر بتوانند به توانش بینافرهنگی دست یابند.

کلمات کلیدی:

زبان فارسی، فرهنگ، توانش بینافرهنگی، توانش ارتباطی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1941767>

